

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

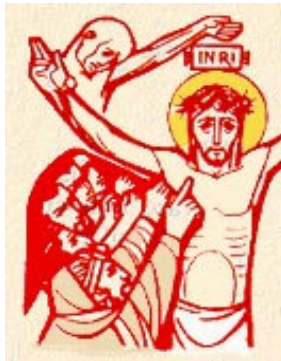
III. évfolyam, 33. szám, 2010. november 21. Krisztus király vasárnapja

A kereszten uralkodó Király

A Krisztus Király ünnepén felolvasott evangéliumok közül ennek a kiválasztása döböntett meg mindig a legjobban. Az evangélista leírja az eseményeket. Jézust keresztre feszítették – ez tény. Az emberek viselkedése viszont elgondolkodtató. Két csoportot figyelhetünk meg: a népet és a főtanács tagjait.

A nép báméskodott. Teljesen szabadon hagyja az evangélista az emberek magatartásának részleteit. Nem zárja ki, hogy voltak közöttük sajnálkozó, értetlenek, megvetőek, hangosan vagy csendben kifejezve véleményüket. Nagy általánosságban az evangélista a közömböségüket akarta kifejezni. Az okot nem keresi, csak azt is érzékelteti, hogy a tömegnek nem sok beleszólása volt az események menetébe.

Annál részletesebb a főtanács magatartásának elbeszélése. Most tort ülnek, a veszélyes gonosztevő többé nem háborgatja köreiket. Már csak ki kell várni teljes pusztulását, a halálát. Helyes döntésüket

még gúnyolódásukkal is igazolják. Másokat megszabadított, ha ő a Messiás, tegye meg most a saját esetében is. A katonák a maguk durvaságában Jézus tehetetlenségét és kiszolgáltatottságát élvezik. Hol az a biztonsága, amikor a nép között és a néppel együtt járt?

Mindezt a keresztre tett felirat még kegyetlenebbé tette. A király az uralkodást jelenti. És hol van a királyi hatalom? Csak a hitünk mondja: a kereszten, melyen megtörte a halál uralmát.

A két lator egyike – noha tudja, hogy sorsa megpecsételődött – gyalázza Jézust. A másik hittel fordul felé: emlékezzél meg rólam, ha országodba jutsz!

Ma ez játszódik le számtalanszor a világban, környezetünkben és magunkban is. A döntéseink, állásfoglalásaink hányféle magatartást tükröznek? Pedig csak egy a helyes, a lator kérése: emlékezzél meg, rólunk, Uram – a mindennapok apró eseményeiben! Legyen erőnk mindig rád tekinteni!

István atya

Olvasmány – 2Sám 5, 1-3 – Dávidot Izrael királyává választják

Olvasmányközi ének 121. zsoltár

Válasza: Isten házába indulunk, * örömtől dobban a szívünk.

Szentlecke – az Isten helyet adott nekünk Fia országában

Evangélium – Lk 23, 35-43 – Jézust keresztre feszítik

Szent Erzsébet ünnepén

„A szentek életéhez nem csak a földi életrajzuk tartozik hozzá, hanem Istenből való életük és tevékenységük is a haláluk után. A szentekben láthatóvá válik: aki Istenhez megy, nem távolodik el az emberektől, hanem ekkor kerül igazán közel hozzánk.” (Deus caritas est 42)

Szent Erzsébet napi üzenete a szeretet-szolgálat. Példája követhető, de nem könnyű, önfeláldozást igényel. A parancs Isten kezével mindenki lelkébe bele van vésve, mint Mózes kőtábláiba a Tízparancsolat. Boldog, aki engedi, hogy a gyakorlatban is megjelenjen a benne lévő felebaráti szeretet. Aki tekintetével és szívével odafordul a másik ember felé, az karitázmunkát végez.

Rendszeresen képezni kell magunkat, hogy teljes szeretetünkkel „meg tudjuk fogni”, át tudjuk érezni és tudjuk kezelni a magányt, a szegénységet, minden egyéb szociális problémával együtt.

Meg kell tanulni, hogy Isten szeretet minket, hiszen ő meglátatja, és megéreztetni velünk a szeretetét, amiből aztán belőlünk is kisarjad a válaszszeretet.

A karitázmunkát végzőknek az egyházmegye ebben is sokat segít. Igény kérdése, hogy ki mit használ fel belőle. Lelki gyakorlattal és a Szent Erzsébet-nap körüli lelki nappal arra vezet rá minket, hogy feléledjen bennünk az a lángoló szeretet, ami nem hagy közömbösnek lenni, és arra, hogy a szívünk teljességgel nyitott legyen Isten és ember felé. Aki ezekkel az erényekkel rendelkezik, biztonsággal meglátja feladatát és a lehetőségeket.

„Azért dolgozunk, hogy Isten szeretete kiáradjon a világban”. Ez gyönyörű mondat, erre törekszünk, ezért képezzük magunkat, ezért imádkozunk. Motivál minket Isten gondviselő szeretete, Szent Erzsébet materiális igénytelensége, Teréz anya imádságos élete.

Az egyházközség liturgikus életében is aktívan részt veszünk. A napi szentmiséken jelen vagyunk, a rózsafüzért együtt mondjuk, bibliaórán közösen tanulunk, szentségimádásokon közösségben vagy egyénileg imádkozunk. Ünnepeinken Antal atya értünk mondja a szentmisét, naponta szentáldozáshoz járulunk és a hétköznapijainkat felajánljuk a ránk bízottakért. Haszontalan szolgák vagyunk, tudjuk mi a dolgunk; tesszük amivel az Úr megajándékoz minket. Karitázmunkánkban legnagyobb kapaszkodónk Istennel való élő kapcsolatunk. Egyre fogy bennünk a gőg, hogy nem mi tesszük jobba a világot hanem az Úr az, mi pedig neki szolgálunk.

Fontos, hogy amit adunk – gondolok itt a ruhára, élelemre, időre – , mindig úgy adjuk, hogy a bennünk lévő Istenből is legyen átadó kezünkben. Aki kapja, csak így tudja elfogadni nehézségeit, megalázottságát, szenvedését. Egyetlen fizetségünk itt a földön egy felcsillanó szempár, vagy egy megnyugodott tekintet némi mosollyal.

Az Úr alázatos szolgálóleányával együtt mondjuk minden elvégzett feladatunk után: MAGNIFICAT!

Murányi Kati
karitáscsoport-vezető

Új óvónők az óvodában – 2.

*Kovács Róbert Jánosné
Timi néni bemutatkozása*

Alföldi kisvárosban,
Mezőhegyesen születtem.
Főiskolai tanulmányaimat
Szarvason az Óvóképző
Főiskolán folytattam, majd
Budapesten a Tanítóképző Főiskolán pedagógus szakvizsgát, majd fejlesztőpedagógusi képesítést szereztem.

15 éve dolgozom óvodapedagógusként, ebből 12 évet a XI. kerület önkormányzati óvodáiban.

Családommal a Szent Mihály Plébánia hívei közé tartozunk. Három gyermekünk van, akik közül ketten a Don Bosco Katolikus Általános Iskola tanulói, a legfiatalabb gyermekünk még óvodáskorú.

Vallom, és a Don Bosco Katolikus Napköziotthonos Óvodában úgy tapasztalom, hogy az óvoda jó légkörét az ott dolgozó felnőttek lelkesége határozza meg, a keresztény gondolkodásmód és viselkedés a személyiségükön keresztül sugárzik a gyermekekre és szülőkre egyaránt.

Pedagógusként is mindig arra törekedtem, hogy a rámbízott gyermekeket szeretettel és szeretetre neveljem.

A keresztény temetés hagyományáról

1. rész: temetkezés az ókorban

Antal atya a november 10-i koronán elhangzott előadásának rövidített változata. Reméljük, híveinknek is hasznos lesz!

A keresztény temetés a kezdetekben a zsidó hagyomány alapján történt. A kereszténység Jézus tanítása alapján határozottan vallja, hogy az ember igazi hazája az örök haza, ahova földi vándorútja végén érkezik. A keresztény temetők liturgikus neve: *coemeterium*, az a görög eredeti szó, amelynek jelentése: alvóhely. Aranyszájú Szent János ezt mondja: „A keresztényeknél a halál nem halál, hanem alvásnak és álomnak neveztetik”.

Az első keresztények elföldelték halottjait. Csupán a szegényeket hamvasztották el. A hamvasztás Rómában a kereszténység keletkezésekor általános forma volt, az elföldelés ott csupán 130 körül, Hadrianus császár uralkodásának idején került előtérbe. A szarkofág a II. században kap nagyobb szerepet. Ennek jelentése: „húsevő”, hisz Kis-Ázsiában, ahonnan származik, olyan kőből faragták, amelyről azt hitték, hogy elősegíti az enyészetet. A keresztény teme-

tők a városokon kívül jöttek létre. Tertullianus és Órigenész előírják, hogy papok imádkozzanak a holttest felett. Szent Ciprián írja elő, hogy a temetést mísszéval kell egybekötöni, s ekkor lesz a temetés magánügyből egyházi ügy is.

Az első századokban a keresztényeknek nem volt saját temetőjük. A 250-ben kitört nagy keresztényüldözés idején kialakultak az egyházközségi temetők. A családi sírboltok kiépültek s a föld alatt összekötötték őket. Ezek lettek a katakombák, az őskeresztények gyülekező helyei. A IV. században megkapott szabadság lehetővé tette a vértanúk nyilvános tiszteletét is. Sírjaik fölé kápolnákat építenek, s a keresztények gyakran ezek mellé temetkeznek. Az V. században a barbár népek feldúlják Rómát. Ennek a következménye az lett, hogy a vértanúk ereklyéit a templomokba viszik. Így elsősorban létrejöttek a mellékoltárok, de ez azzal is járt, hogy megjelenik az igény, hogy most már a templomba temetkezzenek. Szent Ambrus idején bárki kiszemelhetette a sírhelyét a bazilikában. A IV. században a templomba temetkeztek a királyok, a fejedelmek, a püspökök. A VI. században a zsinatok nem engedték meg mindenkinek a templomba való temetkezést, s így az lett a megoldás, hogy általános szokássá lett a templom *köré* temetkezni.

Az ekkori szertartásokról tudjuk, hogy a holttestet ima és zsoltáréneklés közben a templomba vitték, ahol sor került a halotti misére és a halotti zsolozsmára, majd a szertartás a temetőben ért véget. A halál színe lehetett mind a fehér, mind a vörös vagy akár a fekete. Szent Jeromos előírja, hogy a házasembereknek violát vagy vörös virágot vigyenek, az ifjaknak liliomot vagy fehér virágot.

Hirdetések

1.) A szentmisék végén megáldjuk a Szent Erzsébet-kenyeret. Az érte adott adományokkal plébániánk szegényeit támogathatják.

2.) A Don Bosco Katolikus Általános Iskola leendő első osztályosainak előzetes jelentkezésére minden kedden délután 2-4 óra között van lehetőség az igazgatói irodában. Ugyanebben az időben és ugyanitt lehet előzetesen jelentkezni az óvodába is.

3.) Az AKTK kirándulást szervez Píliszántóra, november 28-án. A programban a Pálos emlékhelyek, Csillag-ösvény, műemlékek megtekintése szerepel. **Jelentkezés Illavszky Istvánnál, november 24-ig.** Részvételi díj: 600 Ft. További tudnivalók a templom bejáratánál olvashatók.

4.) A jövő vasárnap advent első vasárnapja lesz. Ez a nap az új egyházi év kezdete. Advent idején a szombati vigíliamisékből lelkigyakorlat lesz templomunkban. Az elmélkedéseket Lauber Benedek kanonok, nyugalmazott plébános atya mondja. Ezekben a szentmisékből lesznek az adventi gyertyagyújtások.

5.) XVI. Benedek pápa advent első vasárnapjának vigíliáján, szombaton este vesperást és imavirrasztást vezet a magzati életért. Szándéka szerint „a karácsonyra való felkészülés ideje alkalmas

arra, hogy Isten oltalmát kérjük minden létbe hívott emberi lényre, és hálát adjunk Istennek az élet ajándékáért, amit szüleinktől kaptunk.” Az első adventi gyertya meggyújtásakor itt a templomban és otthonainkban, mi is kapcsolódjunk a Szentatya szándékához és vele együtt imádkozzunk a megfogant emberi élet tiszteletéért és védelméért!

6.) Advent első vasárnapján ismét útjára indul a „Szállást keres a Szent Család” ájtatosság. Kérjük, hogy azok a családok, vagy egyedül élők, amelyek, ill. akik egy-egy napra befogadnák a Szent Család képét, **jelentkezzenek** a sekrestyében, vagy a plébánián!

7.) A hét jeles napjai: hétfőn Szent Cecília szűz és vértanú, kedden Szent Kelemen pápa, szerdán Dunc-Lac Szent András áldozópap és társai, vietnámi vértanúk, csütörtökön pedig Alexandriai Szent Katalin vértanú, szűz ünnepe lesz.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés: Jánosi Botond Péter, november 21. 11⁰⁰

Temetés: Kaltenecker Józsefné, november 24. 14⁰⁰, Új Köztemető

Viccek

Ha Ön ma (is) a viccekkel szerette volna kezdeni a HETI LEVEL olvasását, csalódást kell okoznunk. Egyszerűen nem maradt hely! Sajnáljuk! (muhaha)

HETI LEVEL

Az Albertfalvi Plébánia heti kiadványa. Megjelenik vasárnaponként. Felelős kiadó: **Hollai Antal** plébános. Szerkesztő: **Erdős Attila** káplán. Max. 700 karakteres rövid cikkeket, beszámolókat közösségi eseményekről, közérdekű programajánlókat, vicceket, de véleményeket is várunk **minden pénteken 16:00 óráig** a hetilevel@albertfalviplebania.hu címen! HL online: <http://albertfalviplebania.hu/hetilevel>. **A kiadás költségeire kérjük, dobjon a perselybe 20 Ft-ot!**
Plébánia: 1116 Budapest, Bükköny u. 3. ☎ 208-1279 ✉ iroda@albertfalviplebania.hu
Honlap: albertfalviplebania.hu